

MATTHEÛS

23:29-33

De Farizeeën vullen de maat van hun vaders door Gods boodschappers te verwerpen

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/23-29-33

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus' scherpe oordeel over huichelarij	2 min	3
2	De Farizeeën en de vermoorde profeten	5 min	4
3	De volle beker van schuld en Gods toorn	8 min	6
4	Gods oordeel over hedendaagse volken	7 min	10
5	Tradities boven het Woord van God	3 min	14
	Om verder te lezen		15

1

Jezus' scherpe oordeel over huichelarij

We gaan nu naar Mattheüs hoofdstuk 23 en hervatten onze studie van dit hoofdstuk bij vers 29. Dit is een heel interessante passage. Jezus zegt:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven voor de profeten en versiert de grafmonumenten van de rechtvaardigen, en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, hadden wij niet met hen meegewerkt om het bloed van de profeten te vergieten. Aldus getuigt u tegen uzelf, dat u kinderen bent van hen die de profeten gedood hebben. Maakt ook u dan de maat van uw vaders vol! Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

MATTHEÛS 23:29-33

Is dat nu die zachtmoedige, vriendelijke Jezus die zulke uitspraken doet? Jazeker. Jezus kon soms scherp uit de hoek komen en Hij wist hoe Hij Zijn woorden moest gebruiken om dat wat verfoeilijk was voor God terecht te kastijden en aan de kaak te stellen. Een van de dingen die God, zoals we uit het onderwijs van Jezus opmaken, bovenal verafschuwt, is religieuze huichelarij.

Er zijn andere dingen die God haat. God haat overspel. God haat moord. Maar in de Schrift zien we dat God moordenaars en overspelers genade schenkt als zij zich bekeren. Jezus is heel barmhartig en vriendelijk voor tollenaars, prostituees en zondaars. Dat betekent niet dat Hij goedkeurde wat zij hadden gedaan. Maar wanneer zij bij Hem kwamen, bewees Hij hun graag barmhartigheid, omdat zij wisten dat ze zondaars waren en niet deden alsof dat anders was. Ze kwamen berouwvol naar Hem toe, omdat ze hun leven wilden veranderen, en Hij ontving hen.

Het punt bij religieuze huichelarij is dat religieuze huichelaars ook zondaars zijn. Ze erkennen het alleen niet. Ze doen alsof dat anders is, en dit vindt God buitengewoon weerzinwekkend. De strengste woorden in heel het onderwijs van Jezus lijken gericht te zijn tot mensen die godsdienstig en huichelachtig zijn.

2

De Farizeeën en de vermoorde profeten

Wat zegt Hij hier tegen hen? We moeten begrijpen wat er aan de hand is. Jezus verwijst naar de Farizeeën, die de graven van de profeten versieren en zeggen dat zij de profeten niet gedood zouden hebben als ze geleefd hadden in de tijd van hun vaders, die dat wel hadden gedaan. Dit veronderstelt een zekere kennis van de Joodse geschiedenis.

In het Oude Testament verwierp het Joodse volk over het algemeen de woorden van de profeten. Er waren maar heel weinig profeten naar wier woorden ooit werd geluisterd. Zacharia en Haggai waren uitzonderingen. Zij profeteerden tegen de Joden dat ze de tempel ijverig moesten herbouwen, enzovoort. Het volk luisterde naar hen en gehoorzaamde hun, wat voor de Joden heel ongebruikelijk was.

Zeker in de tijd van Ezechiël en daarvoor, in de tijd van Jesaja en Jeremia, en zelfs nog eerder, in de tijd van Elia en Elisa en enkele van die profeten, vonden de woorden van deze mannen nauwelijks gehoor. Of beter gezegd: hun woorden werden vijandig ontvangen. In de loop van hun geschiedenis stonden de Joden over het algemeen allerminst open voor het woord van God. Wanneer Hij door Zijn profeten een woord tot hen zond, vervolgden ze de profeten en doodden ze hen als ze daartoe in staat waren. En vaak slaagden ze erin de profeten te doden.

Jesaja werd gedood door Manasse, de koning van Juda. Hij werd in tweeën gezaagd. Jeremia werd in Egypte, waar hij in ballingschap was, gedood door zijn Joodse landgenoten. We weten niet hoe Ezechiël is gestorven. Daar is niets over opgetekend. Maar veel profeten werden door hun eigen landgenoten gedood.

Latere generaties Joden keken daar natuurlijk op terug en zeiden: “Dat was echt verkeerd.” Daarom maakten ze gedenktekens ter nagedachtenis aan die profeten. Ze zeiden: “Deze mannen waren goede mensen, en onze vaders hadden ongelijk toen ze deden wat ze gedaan hebben.” Ze vereerden de nagedachtenis van deze profeten, die in hun eigen tijd martelaren waren geweest, en bouwden gedenktekens boven hun graven, enzovoort.

Daar verwijst Jezus naar. Hij zegt:

Huichelaars, jullie bouwen de graven van de profeten en versieren de grafmonumenten van de rechtvaardigen.

Dit is wat de Farizeeën in feite zeiden:

Als wij in de tijd van onze voorouders hadden geleefd, hadden we niet meegedaan aan het vergieten van het bloed van de profeten.

Met andere woorden: “Wat onze vaders deden was verkeerd, en als wij erbij waren geweest, zouden wij dat niet hebben gedaan.”

Dat is waarschijnlijk wat de meesten van ons zeggen. We kijken terug naar de hof van Eden en zeggen: “Als ik in de plaats van Adam en Eva was geweest, zou ik dat niet hebben gedaan.” Of we kijken terug naar de mensen die Christus kruisigden en zeggen: “Als ik erbij was geweest, zou ik dat niet hebben gedaan.” Of we kijken terug naar fouten die onze voorouders in de geschiedenis hebben gemaakt en zeggen: “Als ik erbij was geweest, zou ik die fout niet hebben gemaakt.”

Maar meestal spreken we niet de waarheid. Misschien denken we van wel, maar we feliciteren onszelf te veel. We kennen onszelf te veel verdienste toe. We denken dat wij meer inzicht hebben. We denken dat wij betere mensen zijn dan zij waren. Maar op onze eigen manieren doen we vaak precies hetzelfde als zij deden.

Jezus gaf aan dat de Farizeeën ongetwijfeld dachten dat zij de zonden van hun vaders niet zouden herhalen. Maar Hij zei dat zij in feite de maat van hun vaders vol zouden maken. Daarmee bedoelde Hij dat ze hetzelfde zouden gaan doen als hun vaders

hadden gedaan, door Hem te doden. Ze zouden Hem doden, en dat zou niet anders zijn dan toen hun vaders de profeten doodden. Hij zegt in feite: “Jullie zijn helemaal niet veranderd. Jullie zijn net als jullie vaders.” Hij verwoordt het zo:

Daarmee getuigen jullie tegen jezelf dat jullie de zonen zijn van degenen die de profeten hebben vermoord.

Wat zegt Hij? De Farizeeën zeggen: ‘Onze vaders hebben dit gedaan. Zij hebben de profeten gedood. Wij zouden dat niet hebben gedaan als wij in de dagen van onze vaders hadden geleefd.’ Jezus zegt: ‘Alleen al het feit dat jullie hen je vaders noemen, is een erkenning dat jullie hun zonen zijn.’

[Vertalersnoot: de HSV heeft in vers 31 ‘kinderen’; Greggs uitleg volgt de Engelse vertaling ‘sons’ tegenover ‘fathers’.] Zonen volgen vaak de weg van hun ouders en lijken op hun vaders, zowel in hun gedrag als in hun uiterlijk. Door de mensen die de profeten hebben gedood hun vaders te noemen, erkennen de Farizeeën dat zij hun zonen zijn. En inderdaad, ze zullen zich net zo gedragen als hun vaders. Zo vader, zo zoon. Ze erkennen dat ze de zonen zijn van degenen die de profeten hebben gedood, en ze zullen inderdaad de maat van de schuld van hun vaders volmaken.

3

De volle beker van schuld en Gods toorn

Deze verwijzing naar het volmaken van de maat van de schuld van hun vaders verwijst in wezen naar een beeld dat vaak in de Schrift voorkomt. In het Oude Testament verwijst Gregg naar een bekertekst die hij aan Psalm 78 toeschrijft. De aangehaalde woorden lijken echter een vrije weergave van Psalm 75:9, waarbij ook het motief van een vol rakende beker is toegevoegd.

In de hand van de HEERE is een beker met schuimende wijn. Hij schenkt eruit, en alle goddelozen van de aarde moeten hem tot op de droesem leegdrinken.

PSALM 75:9

Vaak lezen we in de Schrift over het beeld van een beker van Gods toorn. Volgens mij staat het in Jeremia hoofdstuk 25, als ik me niet vergis, of ergens daaromheen, dat Jeremia in een visioen een beker wijn krijgt die hij naar de verschillende volken moet brengen om de koningen eruit te laten drinken. Die beker stelt voor dat zij drinken uit de beker van Gods toorn.

Het beeld dat in het Oude Testament wordt gebruikt, en dat ook in het Nieuwe Testament voorkomt, is dat er een beker is, als een wijnbokaal. Wanneer mensen of volken tegen God zondigen, begint die beker zich met schuld te vullen. Het is alleen maar beeldspraak, een stijlfiguur, maar het helpt ons om iets te begrijpen. Wanneer die beker helemaal gevuld raakt en er geen ruimte meer is om hem verder te vullen, wanneer hij zijn volle inhoud heeft bereikt, dan giet God die beker in de vorm van toorn over mensen uit.

We zien dat in het boek Openbaring, waar in Openbaring hoofdstuk 16 de zeven schalen van toorn over de aarde worden uitgegoten. Van deze mensen wordt gezegd dat zij drinken van de toorn van God, die als wijn wordt uitgegoten in de wijnbeker van Zijn toorn, enzovoort. Het beeld is dat die beker er is. Hij moet gevuld worden, en wanneer hij gevuld is, wordt hij uitgegoten. Hij wordt gevuld door de zonden van een volk. Wanneer hij vol is, wordt hij in de vorm van toorn en oordeel over een volk uitgegoten.

Dat is het beeld dat Jezus hier gebruikt. Hij zei tegen hen:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven voor de profeten en versiert de grafmonumenten van de rechtvaardigen, en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, hadden wij niet met hen meegewerkt om het bloed van de profeten te vergieten. Aldus getuigt u tegen uzelf, dat u kinderen bent van hen die de profeten gedood hebben. Maakt ook u dan de maat van uw vaders vol! Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

MATTHEÛS 23:29-33

Het idee is dat God heel lang veel mishandeling door het Joodse volk heeft verdragen. Hij zond Zijn profeten, en zij doodden hen. Dat maakte hun schuld groter. De beker begon vol te raken. Hoe meer zij het Woord van God verwierpen en hoe meer profeten van God zij doodden, hoe voller die beker raakte. Jezus liet zelfs doorschemeren dat de maat niet ver meer van vol was. Hij vatte Jezus' woorden op als een voorspelling: zij zouden die maat inderdaad volmaken.

Daarmee bedoelt Hij dat zij, door Christus te verwerpen en Hem ter dood te veroordelen, datgene zouden doen waardoor de beker vol zou raken.

Dit verwijst niet alleen naar Hem, maar ook, zoals Hij in de volgende verzen verder zegt, naar degenen die Hij zendt. Toen Jezus Zijn apostelen uitzond, vervolgde ook het Joodse volk hen voor het grootste deel, of in elk geval de Joodse leiders. Ze doodden Stefanus. Ze waren schuldig aan de dood van de apostel Jakobus. Via hun handlanger Saulus van Tarsus joegen ze op christenen, totdat hij behouden werd. Daarna joegen ze op hem om hem te doden. Het doden van Jezus en van Zijn discipelen zou datgene zijn waardoor de maat van de schuld van hun vaders vol zou raken.

Wat Hij daarmee bedoelt, is: 'Als jullie dit eenmaal hebben gedaan, zal er geen ruimte meer zijn om hem verder te vullen. God zal hem in de vorm van toorn over jullie moeten uitgieten.' Hij zegt dit vervolgens, en nadat ik deze latere verzen heb gelezen,

zal ik er nog enkele opmerkingen over maken. Hij zegt in Mattheüs 23:34:

Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad,

MATTHEÛS 23:34

Dit verwijst naar de christenen, de apostelen en predikers enzovoort, die God naar hen zendt.

De apostel Paulus werd zo behandeld.

Met de woorden over al het rechtvaardige bloed, vanaf Abel tot Zacharia, bedoelt Jezus dat er vanaf de tijd van Abel, toen hij door zijn broer Kaïn werd gedood, tot aan de generatie die Jezus aanspreekt door iedere rechtvaardige martelaar een beker van schuld werd gevuld. Iedere keer dat zij een rechtvaardige martelaar doodden, vergrootte dat hun schuld. En Hij zei:

Maakt ook u dan de maat van uw vaders vol! Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen? Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad, opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar. Voorwaar, Ik zeg u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht.

MATTHEÛS 23:32-36

En dat gebeurde ook. In het jaar 70 na Christus, slechts veertig jaar nadat Jezus dit had uitgesproken, kwam de afschuwelijkste holocaust over Jeruzalem, in de vorm van de Romeinse invasie. Er was een grote oorlog die drieënhalf jaar duurde. Die eindigde met de verwoesting van Jeruzalem, de slachting van bijna een miljoen Joodse mensen in de stad, van wie sommigen door hun eigen volksgenoten werden afgeslacht, en de verbanning van een paar miljoen van hen naar vreemde landen. Het was een verschrikkelijke holocaust. Verschrikkelijk.

Jezus zei daarover dat het het ergste was wat ooit eerder gebeurd was of daarna ooit zou gebeuren. Het was een zware uitstorting van de toorn van God over een volk dat de beker had gevuld waaraan hun vaders begonnen waren. Door de profeten te doden, hadden hun vaders als het ware een schuld opgebouwd die Gods toorn over hen bracht. Maar die werd pas uitgestort toen de beker vol was. Jezus zei dat deze mensen hem zelf zouden volmaken door wat zij zouden doen: Hem doden en degenen die Hij naar hen toe stuurde. Hij zei dat die over deze generatie zou worden uitgestort, waarmee Hij de generatie bedoelde waarin Hij leefde. Zij zouden het oordeel ondergaan dat uiteindelijk werd uitgestort, deze beker van toorn die werd uitgegoten. Ik geloof dat we in het boek Openbaring over de vervulling van deze dreiging lezen. Daar zien we hoe in het jaar 70 na Christus de beker van toorn over Jeruzalem wordt uitgegoten.

4

Gods oordeel over hedendaagse volken

Hoe zit het met vandaag? Is hier een les voor vandaag? Het is één ding om terug te kijken en te zeggen dat de Joden dit in het verleden hebben gedaan, dat dit hun als gevolg daarvan is overkomen, enzovoort. Zijn er lessen voor het christendom van de eenentwintigste eeuw, of wat dat betreft voor het heidendom van de eenentwintigste eeuw? Het idee dat er een beker van toorn is die God uiteindelijk over mensen uitgiet

zodra die vol is, beperkt zich niet tot Zijn handelen met het Joodse volk. Helemaal niet. Het geldt ook voor heidense volken, want God kan op alle volken aanspraak maken. God heeft de aarde geschapen. In de Psalmen staat:

De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat, de wereld en wie er wonen.

PSALM 24:1

Daarom heeft God zelfs bezwaar tegen het wangedrag van de heidenen.

Laat me iets voorlezen uit Jeremia 25, te beginnen bij vers 15. God zegt tegen Jeremia:

Want zo heeft de HEERE, de God van Israël, tegen mij gezegd:
Neem deze beker van de wijn van de grimmigheid uit Mijn hand,
en geef die te drinken aan al de volken tot wie Ik u zend,

JEREMIA 25:15

Hij zegt:

Toen nam ik deze beker uit de hand van de HEERE en gaf die te drinken aan al de volken tot wie de HEERE mij gezonden had:
aan Jeruzalem en de steden van Juda, zijn koningen en zijn vorsten, om die te maken tot een puinhoop, tot een verschrikking, tot een aanfluiting en tot een vloek, zoals het heden ten dage is,

JEREMIA 25:17-18

Daar zie je het. Jeruzalem moest uit die beker drinken. Dat was natuurlijk in 586 voor Christus, toen de Babyloniërs Jeruzalem verwoestten. Nadat zij uit Babylon waren teruggekeerd, vulden zij hem tegen de tijd van Christus opnieuw. Maar er staat dat hij hem ook naar de farao bracht, de koning van Egypte. Er wordt gesproken over Edom en Moab en Ammon en Tyrus en Sidon, over enkele van die andere landen, de Meden, en zelfs Babylon wordt genoemd. Alle volken moesten uit deze beker drinken.

In vers 28 staat:

Mocht het gebeuren dat zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, dan zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Drinken zult u!

JEREMIA 25:28

In het volgende vers noemt God Jeruzalem als de stad waar Hij met het oordeel begint.

Zie je, het oordeel moet beginnen bij het huis van God. God verwacht meer van Zijn volk dan van de heidenen. Maar als Hij uiteindelijk zelfs Zijn eigen volk oordeelt, hoeveel te meer zal Hij dan degenen oordelen die vanaf het begin Zijn vijanden zijn? De beker van toorn die Jeremia ronddroeg, stond symbool voor het feit dat de toorn van God inderdaad over Jeruzalem zou worden uitgestort. Maar als dat voor Jeruzalem gold, hoeveel te meer zou het uiteindelijk dan voor alle goddeloze volken gelden?

Er is in dit verband reden om je af te vragen of er een beker van toorn is die Amerika, of de westerse samenleving, aan het vullen is. En zo ja, hoe dicht is die dan bij het punt waarop hij vol is? Veel christenen zouden erop wijzen dat vele, vele miljoenen baby's door abortus zijn afgeslacht, met de goedkeuring van niet alleen onze regering, maar ook onze bevolking. Hoeveel onschuldig bloed kan er worden vergoten voordat die beker van toorn vol is?

En dan zijn er de andere dingen: een land dat God vergeet, zich tegen God keert, Gods onderwijs over gezin en zedelijkheid verlaat en zijn kinderen te gronde richt. Bedenk wat Jezus zei:

Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

MATTHEÛS 18:6

Door het verderven van kinderen via het openbaar onderwijs en kinderamusement, enzovoort, worden kinderen tot afgodendienaars gemaakt en opstandig tegen hun ouders. Dit is iets wat ons land al lange tijd doet, en het lijkt steeds erger te worden. Ik kan het niet met zekerheid zeggen, want ik heb deze beker niet in Gods hand gezien. Maar het zou me niet verbazen als hij bijna vol was. Als dat zo was, dan kunnen we verwachten dat God hem over ons zal uitgieten.

In oudtestamentische tijden, en zelfs in het Nieuwe Testament in het jaar 70 na Christus, goot God echter eerst Zijn oordeel uit over Zijn volk, toen Hij Zijn oordeel over de heidenen begon uit te gieten. Dat wil zeggen: over degenen van Zijn volk die ongehoorzaam waren. Hij giet het niet uit over de mensen die Hem gehoorzamen, maar over degenen die geacht worden Zijn volk te zijn en zich toch als heidenen gedragen. Petrus zei:

Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

1 PETRUS 4:17

Gods volk hoort anders te zijn. Wij dragen de Naam van Christus. Als wij niet anders leven dan de wereld, bezoedelen we ons getuigenis, schieten we tekort in onze opdracht en brengen we het oordeel over onszelf. Zou je zeggen: 'God oordeelt de gemeente niet. Wij zijn vrij van oordeel. God oordeelt christenen niet'? Ik ben bang dat de Bijbel dat niet leert. Het zou ons goed uitkomen als Hij dat wel leerde.

Maar Paulus verwoordde het zo. Paulus zei in 1 Korinthe 11 dat sommigen in de gemeente gestorven waren en anderen ziek waren. Dit was een oordeel van God over de gemeente vanwege haar wangedrag aan de tafel van de Heere. Hij zegt in 1 Korinthe 11, vers 29:

Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heere niet onderscheidt.

1 KORINTHE 11:29

Hij zegt dat er mensen in de gemeente gestorven zijn en dat sommigen nog altijd ziek zijn en nog niet gestorven zijn, omdat er zonde in de gemeente is geweest. Als wij onszelf zouden oordelen en deze zonde uit de gemeente zouden wegdoen, zouden we niet op deze manier door God behandeld hoeven te worden. Maar hij zegt dat dit betekent dat God ons oordeelt en tuchtigt, in wezen om ons tot bekering te brengen, zodat wij niet met de wereld veroordeeld hoeven te worden.

God oordeelt de rechtvaardigen wel degelijk. God oordeelt de gemeenschap van de rechtvaardigen wel degelijk. Hij maakt als het ware onderscheid tussen de tarwe en het onkruid — of tussen het graan en het kaf, zouden we kunnen zeggen. Gods volk wordt geoordeeld als het niet trouw doet wat God heeft laten zien dat het moet doen.

5

Tradities boven het Woord van God

De Joodse Farizeeën en de Joden vóór hen doodden de profeten en doodden uiteindelijk Jezus en degenen die tot Hem gezonden waren. Wij christenen zouden kunnen zeggen: ‘Dat zouden wij niet hebben gedaan als wij erbij waren geweest.’ In dat geval zeggen we over onszelf hetzelfde als wat de Farizeeën over zichzelf zeiden. Feit is dat we dat kunnen toetsen. Stel dat er iemand op ons pad komt die onze overtuigingen, onze gebruikelijke werkwijze of onze traditie ter discussie stelt. Hij houdt ons de Schrift voor en zegt: ‘Dit is wat de Bijbel zegt. Waarom doen jullie dit of dat? Waarom doen jullie dit? Waarom onderwijzen jullie dat? Waarom geloven jullie zus of zo? Waarom laten jullie dit na? Waarom doen jullie dat?’ Hij toont vanuit de Schrift, het Woord van de Heere, aan dat we het mis hebben. Hoe snel zijn we dan bereid te veranderen?

Hoe bereid zijn we om te zeggen: ‘Ik kan me maar beter aan het Woord van God onderwerpen dan deze traditie of gewoonte te blijven volgen, waaraan ik zo gewend ben. Ik kan me maar beter vernederen, zeggen dat ik het mis heb gehad en me onderwerpen aan het gezag van de Schrift’? Dit gebeurt van tijd tot tijd. Vaak worden de tradities van onze gemeente ter discussie gesteld doordat iemand zegt: ‘Dat zegt de Bijbel niet.’ Wij moeten dan naar het Woord van God gaan en nagaan of die mensen gelijk hebben of niet.

Als ze gelijk hebben, plegen we misschien geen letterlijke moord op die persoon — dat doen we in onze samenleving niet zo vaak — maar mogelijk wel karaktermoord. Misschien doen we iets wat erop neerkomt dat we zijn reputatie verwoesten. Daarmee laten we echter zien dat we dezelfde geest hebben als de Farizeeën. Zij wilden degene het zwijgen opleggen die hun liet zien dat ze niet deden wat God wilde dat ze deden.

De Joden deden dat met al hun profeten. De Farizeeën deden dat met Jezus en met Zijn volgelingen. Het Sanhedrin deed dat. De christelijke kerk heeft dat door de hele geschiedenis heen ook gedaan. Je hebt ongetwijfeld van de inquisitie gehoord. Tegenwoordig hebben we geen inquisitie, zeker niet in protestantse kringen, maar we hebben wel iets wat daarop neerkomt.

Als iemand langskomt en onze kerkelijke tradities ter discussie stelt, zegt hij misschien: ‘Waar staat dat in de Bijbel? Laat het me in de Schrift zien. Jullie doen iets waarvan de Bijbel zegt dat je het niet moet doen, of jullie laten na iets te doen waarvan de Bijbel zegt dat je het moet doen.’ Christelijke groeperingen willen over zulke kwesties vaak allerminst ter verantwoording worden geroepen. Evenmin willen ze erop worden gewezen dat hun handelwijze Bijbels gezien verkeerd is. Vaak zullen ze de boodschapper niet doden, maar zullen ze hun uiterste best doen om hem het zwijgen op te leggen of in diskrediet te brengen. Dit is werkelijk niet veel anders.

We moeten liefhebbers van de waarheid zijn, liefhebbers van het Woord van God. Als we meer van onze tradities, onze stabiliteit of iets anders houden, dan lopen we het gevaar dezelfde fout te maken als de Farizeeën en onder hetzelfde oordeel te komen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 23:29-33
- Psalm 75:9
- Mattheüs 23:34
- Mattheüs 23:32-36
- Psalm 24:1
- Jeremia 25:15

- Jeremia 25:17-18
- Jeremia 25:28
- Mattheüs 18:6
- 1 Petrus 4:17
- 1 Korinthe 11:29

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.